

Mitropolitul Antonie Plămădeală al Ardealului. Scholii la educația ecumenică a zilelor noastre

CONSTANTIN NECULA

His Eminence Metropolitan Antonie, a distinct figure of the Romanian contemporary Orthodoxy, proposed a viable ecumenical pedagogy to the Romanian modern theology not only for the ecumenical dialogue but also for the academic development of those who really consider the effort of the ecumenical dialogue. The mystagogical basis of education, the cultural matrix as fundament for the dialogue, the effort of studying and outlining the ecumenical documents, listening to the others, discerning and simplifying information are only some of the aspects mentioned by the Metropolitan in his personal ecumenical practice. The clarity of his discourse, the similitude to important spiritual names of the Orthodox world, his balanced message, the transmission of a fair ecumenical culture to the Orthodox people are the means by which the Metropolitan Antonie has marked the consciousness of his contemporaries. The study deals with these aspects, focussing on fundamental texts for the argumentation of a specific mission.

Keywords: *ecumenical pedagogy, ecumenical education, ecumenical culture, ecumenical discourse, mission, modern theology.*

Dintre multele aspecte pe care viața unui Arhiepiscop le poate propune urmașilor într-o cercetare teologică, construcția pedagogică a mesajului său poate constitui un punct de plecare extrem de incitant. Iar când este vorba de Mitropolitul de vrednică pomenire Antonie Plămădeală, Mitropolitul Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului – cum insista, și știa de ce o face, să-i fie consemnat titlul arhiepiscopal – descoperi că reală o afirmație pe care o consemna Părintele Ion Bria, încă din 1986:

„...Confluența dintre teologie și cultură este tema care înrudește cel mai bine pe ÎPS Mitropolit Antonie cu cititorii și intelectualii Ortodoxiei românești. Dovadă este faptul că s-a aplecat cu migală pentru restituirea unei serii de personalități și evenimente din trecutul Bisericii Românești care ilustrează această confluență. Și aceasta nu numai de dragul istoriei literaturii române, ci și din convingerea că (sic) cultura românească autentică e un fel de *trecătoare* spre credință.”¹

În ce privește educația ecumenică, asupra căreia dorim să ne aplecăm în cele ce urmează, Mitropolitul Antonie a fost unul dintre „descălecătorii”²

¹ Ion Bria, „Teologie și cultură” în *Telegraful Român* 134 (1986), p.8

² Cuvânt ce-i era foarte drag Mitropolitului Antonie atunci când voia să sublinieze caracterul